

Verme Beni

– ADEM EFİLOĞLU · 22 Mayıs 2026

VERME BENİ

Al beni vicdanının kuytularında sakla,
Cürmümüzü başıyla ellere verme beni.
İster defterimi dür ister tertemiz akla,
Bakışları vahamet zallara verme beni.

Üşüyen yüreğimiz kalemimle müttefik,
Ruhum bitmez savaşta yıkılmıyor son eşik,
İçim fay kırıkları her yanım delik deşik,
Son arzumu sormayan dillere verme beni.

Kankızıl sabahlarda üşürken ellerimiz,
Her badire içinde kavuşsun kollarımız,
İçim çiçek bahçesi solmasın dallarımız,
Kokusunu salmayan güllere verme beni.

Bir çığlık bırakırım gecenin ayazına,
Cümleler perperişan ne diyeyim nazına,
Teslim oldum günbegün hicranın alazına,
Bağrımı parçalayan yellere verme beni.

Hüzün sarmış kalbimde vuslat kalan bir resim,
Kulağımda çınlayan aklımdaki tek isim,
Kesilsin ayaklarım varsın kısılsın sesim,
Hedefe götürmeyen yollara verme beni.

Bunca insan içinde talih beni mi seçti,
Dudaklarım kurudu su sandı zehir içti,
Acımadı kimseler gelenler geldi geçti,
Tut elimden sen götür sellere verme beni.

Kalbim sır nöbetçisi aklım gidip geliyor,
Gel çatma kaşlarını alem bize gülüyor,
Zaten kavgada içim irademi çeliyor,

Ömür gelip geçmesin yıllara verme beni.

Ölüm elbette hak da ahirete göçmeden,
Ademin son umudu son celseden geçmeden,
Yetiş sevdiğim yetiş baldıranı içmeden,
Allah'ı tanımayan kullara verme beni.

Adem Efiloğlu
12 Mayıs 2026

Saat.12.33